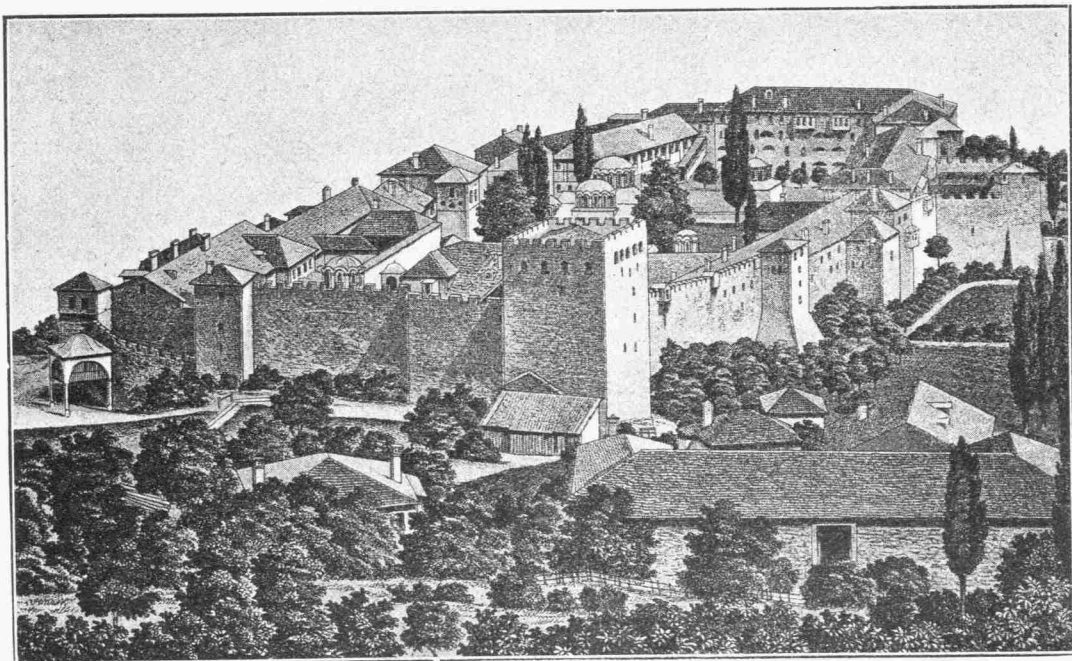

ἡ πλουσία βλάστησις καὶ τὰ μαγευτικὰ τοπία τοῦ Ἁγίου Ὄρους, βαθμηδὸν δὲ μὲ κατέλαβε μελαγχολία καὶ ἤρχισα νὰ ἀποφεύγω τὴν συνάντησιν τῶν ἀπεσκελετωμένων ἐκείνων φιλοσόφων, οὓς ἐνόμιζον ὡς φρενοπαθεῖς διὸ κατερχόμενος τῶν καλυθῶν τῶν ἀσκητῶν ἐπεσκεφθὲν τὴν μονὴν τῆς Λαύρας, ζητῶν ἐν αὐτῇ ψυχικὴν ἀνακούφισιν.

Ἡ μονὴ αὕτη εἶνε ἡ ἀρχαιοτέρα καὶ ἡ μεγίστη πασῶν. Τὰ τείχη της καὶ οἱ ὕψηλοί της πύργοι δίδουσιν αὐτῇ ὄψιν φρουρίου, τὸ ὅποσον ὁ χρόνος ἐπλήρωσε ποιητικῶν παραδόσεων. Ἡ τοποθεσία της εἶνε θαυμασία· ἔχει ἐνώπιόν της ὅλον τὸ βο-

νος τὴν δίπυργον ἐκείνην πύλιν θὰ ἤκουον τὰς ἰαχὰς τῶν πολεμιστῶν ἐκκτὸν μαχὼν ἢ τὴν κλαγγὴν τῶν ὅπλων τῶν σταυροφόρων.

Ἐρῶσον ὅμως προσήγγιζον εἰς τὰ τείχη καὶ ὁ ἀνατέλλων ἥλιος διέλυε τὴν ἐπικαθημένην ἀχλὺν, διέλυε συγχρόνως καὶ τὰ γεννήματα τῆς φαντασίας μου, καὶ ἐξήλειψε τοὺς πολεμιστὰς τῶν παρωχημένων ἐποχῶν, παρουσιάζων τοὺς λευκοὺς σταυροὺς τῶν ἀπειραρίθμων ναύσκαων, οἵτινες κοσμοῦσι τοὺς δέκα ἔξ μεγάλους πύργους τῆς μονῆς, ἐφ' ὧν ἄλλοτε εἶχον στηθῇ κανόνια πρὸς ἀπόκρουσιν πάσης ἐνδεχομένης ἐπιθέσεως ἐκ μέ-

Η ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ

ρειανατολικὸν μέρος τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ δορυφορεῖται ὑπὸ τῶν χερσιμάτων Μακεδονικῶν νήσων, τῆς Θάσου, τῆς Σαμοθράκης, τῆς Ἰμβροῦ καὶ τῆς Λίμνου, ὑπὲρ αὐτὴν δὲ ὡς παμμέγιστος μονόλιθος σκπερίου ὑψοῦται ἡ ἀκρόρεια τοῦ Ἀθῶ.

Ὅτε ἔφθασα ἔξω τῶν τειχῶν τῆς μονῆς ἤτο πρῶτα ἐκρινή, ἡ δὲ μονὴ διεκρίνετο ὡς φασματώδης ὄγκος ἐν μέσῳ τῆς ἐσθινῆς ὁμίχλης. Ἡ πρῶτη ἐντύπωσις, ἣν μοι παρήγαγεν ἡ θέα αὐτῆς, ἦτο ὀχυροτάτου φρουρίου. Οὐδεὶς βεδαίως βλέπων μακρόθεν τὰ ἰσχυρὰ ἐκεῖνα τείχη, τοὺς πύργους καὶ τοὺς προμαχῶνας πιστεύει ὅτι θὰ εὕρῃ εἰρηνικοὺς ἀνθρώπους ἀφιερωμένους εἰς τὴν λατρείαν καὶ τὴν προσηχίαν. Ἐγὼ ἐφανταζόμην ὅτι ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων ἐκείνων θὰ ἐβλεπον ἀκόμη τοὺς ἀκαταβλήτους στρατιώτας τοῦ Νικηφόρου καὶ τοῦ Βελισσίου, οἵτινες ἐπὶ αἰῶνας ἀπέκρουον τὰς ἐισβολὰς τῶν βαρβάρων ἀπὸ τοῦ βορρᾶ καὶ ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς Ἀσίας. Ἐνόμιζον ὅτι διερχόμε-

ρους τῶν Ἀράβων καὶ τῶν πειρατῶν, οἵτινες ἐμάστιζον τὸ Αἶγαϊον.

Ἀπὸ τῆς κυρίας πύλης εἰσῆλθον ἐντὸς δύο ἐτέρων, καὶ ἐκ τούτων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μονῆς καὶ εὗρέθην πρὸ τοῦ μεγάλου πύργου, ὃν ἤγειρεν ὁ Τσιμισκῆς καὶ ὅπου ἀπὸ αἰῶνων φυλακίζονται οἱ πρεκρεπόμενοι τῶν μοναχῶν καὶ οἱ ἐξοριζόμενοι εἰς Ἅγιον Ὄρος κληρικοί. Ἀπὸ τοῦ πύργου τούτου δύναται τις νὰ περιλάβῃ δι' ἐνὸς βλέμματος ὁλόκληρον τὴν μονήν, ἔχουσιν σχῆμα σταυροῦ καὶ αποτελούμενην ἐξ οἰκοδομῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων, πύργων βυζαντινῶν καὶ οἰκιῶν εἰς οὐδένα ἀνηκόντων ἀρχιτεκτονικὸν ρυθμόν, ἐκ ναῶν βυζαντινῶν, ἐξ οἰκοδομημάτων χρησίμων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς μονῆς, καὶ ἐκ μακρᾶς σειρᾶς κελλίων καὶ μοναστικῶν διαμερισμάτων. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μονῆς διασχίζουσι στεναὶ ὁδοὶ ἄγουσαι πρὸς τὰ διάφορα οἰκήματα, τοὺς ναοὺς καὶ τὰ προσκυνητήρια, τὴν βιβλιοθήκην, τοὺς κήπους, ἐνθα καὶ αἱ τρεῖς μεγάλοι κυπάρισσοι, αἱ